

BUNAVESTIRE

ANNUNCIATION

BYZANTINE ROMANIAN CATHOLIC MISSION – TORONTO, CANADA

78 Clifton Road, Toronto, ON, M4T 2G2
tel: 416 443 8796 www.bunavestire.org

Duminica / Sundays:

Sf. Spovedanie – 12:00 pm – Reconciliation

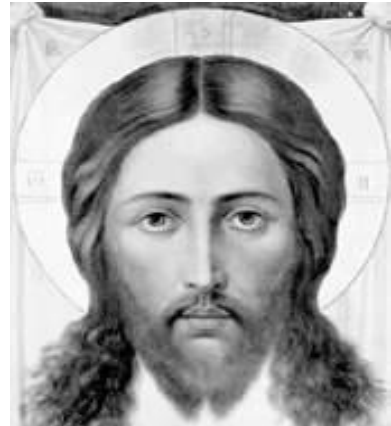
Sf. Rozar – 12:00 pm – Holy Rosary

Sfânta Liturghie - 12:30 pm - Divine Liturgy

Duminica a 15-a după Rusalii

15th Sunday after Pentecost,

2 Septembrie / September 2018, Glas / Tone 6

La Antifonul 3: Ceea ce, în chip negrăit, în cele de apoi ai conceput și ai născut pe Ziditorul tău, Fecioară, mântuiește pe cei ce te măresc pe tine!

Tropar (28): Puterile îngeresti la mormântul tău, și ostașii au amorțit; și sta Maria la mormânt, căutând precurat trupul tău; prădat-ai iadul nefiind ispitit de dânsul; întâmpinat-ai pe Fecioara, dăruind viață. Cel ce ai înviat din morți, Doamne, mărire ție.

Mărire Tatălui și Fiului și Spiritului Sfânt și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Condac: Cu palma cea începătoare de viață, pe toți cei morți din adâncurile cele întunecoase înviindu-i dăătorule de viață Hristos Dumnezeu, înviere a dăruit neamului omenesc; că este Mântuitorul tuturor, înviere și viață și Dumnezeu a toate.

At 3rd Antiphon: O Virgin, who ineffably conceived in the latter days and gave birth to your Creator: Save those who magnify you!

Troparion: Angelic hosts were above Your tomb, and they that guarded You became as dead. And Mary stood by the grave seeking Your immaculate body. You did despoil Hades and were not tempted by it. You did meet the Virgin and did grant us life. O You Who did rise from the dead, O Lord, glory be to You.

Glory be to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit now, and always, and forever and ever. Amen.

Kontakion: Having by His life bestowing hand raised up all the dead out of the dark abysses, Christ God, the Giver of life, has bestowed the Resurrection upon the fallen human race; for He is the Savior of all, the Resurrection, and the Life, and the God of all.

Prochimen: **Mântuiește**, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta! (Ps. 27, 12)

Stih: **Către Tine**, Doamne, am strigat; Dumnezeuul meu ia aminte! (Ps. 27, 1)

Apostol: **Din** epistola a doua către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel citire. (4, 6-15)

Fraților, Dumnezeu, Care a zis: "Strălucescă, din întuneric, lumina" - El a strălucit în inimile noastre, ca să strălucescă cunoștința slavei lui Dumnezeu, pe fața lui Hristos. Și avem comoara aceasta în vase de lut, ca să se învedereze că puterea covârșitoare este a lui Dumnezeu și nu de la noi, în toate pătimind necaz, dar nefiind striviți; lipsiți fiind, dar nu deznădăjduiți; prizoniți fiind, dar nu părâșiți; doborâți, dar nu nimiciți; purtând totdeauna în trup omorârea lui Iisus, pentru ca și viața lui Iisus să se arate în trupul nostru. Căci pururea noi cei vii suntem dați spre moarte pentru Iisus, ca și viața lui Iisus să se arate în trupul nostru cel muritor. Astfel că în noi lucrează moartea, iar în voi viața. Dar având același duh al credinței, - după cum este scris: "Crezut-am, pentru aceea am și grăit", - și noi credem: pentru aceea și grăim, știind că Cel ce a înviat pe Domnul Iisus ne va învia și pe noi cu Iisus și ne va înfățișa împreună cu voi. Căci toate sunt pentru voi, pentru ca, înmulțindu-se harul să prisosească prin mai mulți mulțumirea, spre slava lui Dumnezeu.

Evanghelia: Matei 22, 35-46

În vremea aceea s-a apropiat un învățător de Lege, ispitindu-L pe Iisus, L-a întrebat: Învățătorule, care poruncă este mai mare în Lege? El i-a răspuns: Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău. Aceasta este marea și întâia poruncă. Iar a doua, la fel ca aceasta: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. În aceste două porunci se cuprind toată Legea și proorocii. Și fiind adunați fariseii, i-a întrebat Iisus, zicând: Ce vi se pare despre Hristos? Al cui Fiu este? Zis-au Lui: Al lui David. Zis-a lor: Cum deci David, în duh, Îl numește pe El Domn? - zicând: "Zis-a Domnul Domnului meu: Șezi de-a dreapta Mea, până ce voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut picioarelor Tale". Deci dacă David Îl numește pe El domn, cum este fiu al lui? Și nimeni nu putea să-l răspundă cuvânt și nici n-a mai îndrăznit cineva, din ziua aceea, să-L mai întrebe.

Prokimenon: **Save** your people, O Lord and bless your heritage! (Ps. 28, 9)

Verse: **To** you, O Lord, I cry, my rock; do not be deaf to me! (Ps. 28, 1)

Epistle: **A** reading from the second Epistle of the Holy Apostle Paul to the Corinthians: (4, 6-15)

Brethren! It is God who said, "Let light shine out of darkness," that has shone into our hearts to enlighten them with the knowledge of God's glory, the glory on the face of Christ. But we hold this treasure in pots of earthenware, so that the immensity of the power is God's and not our own. We are subjected to every kind of hardship, but never distressed; we see no way out but we never despair; we are pursued but never cut off; knocked down, but still have some life in us; always we carry with us in our body the death of Jesus so that the life of Jesus, too, may be visible in our body. Indeed, while we are still alive, we are continually being handed over to death, for the sake of Jesus, so that the life of Jesus, too, may be visible in our mortal flesh. In us, then, death is at work; in you, life. But as we have the same spirit of faith as is described in scripture, I believed and therefore I spoke, we, too, believe and therefore we, too, speak, realising that he who raised up the Lord Jesus will raise us up with Jesus in our turn, and bring us to himself, and you as well. You see, everything is for your benefit, so that as grace spreads, so, to the glory of God, thanksgiving may also overflow among more and more people.

Gospel: Matthew 22, 35-46

At that time, an expert in the law tested Jesus with this question: "Master, which is the greatest commandment of the Law?" Jesus said to him, "You must love the Lord your God with all your heart, with all your soul, and with all your mind. This is the greatest and the first commandment. The second resembles it: You must love your neighbour as yourself. On these two commandments hang the whole Law, and the Prophets too." While the Pharisees were gathered round, Jesus put to them this question, "What is your opinion about the Christ? Whose son is he?" They told him, "David's." He said to them, "Then how is it that David, moved by the Spirit, calls him Lord, where he says: The Lord declared to my Lord, take your seat at my right hand, till I have made your enemies your footstool? If David calls him Lord, how then can he be his son?" No one could think of anything to say in reply, and from that day no one dared to ask him any further questions.

Priceasna: Ochiul inimii mele îl ridic către tine, Stăpână. Nu trece cu vederea puțina mea suspinare. Fii mie scut și ajutătoare în ceasul când va judeca Fiul tău lumea. Aliluia.

Communion Hymn: The eye of my heart do I lift up to you, O Lady. Do not ignore my weak sigh. Be you my shield and aid in the hour when your Son will judge the world. Alleluia.

85. O, pâine Sfântă din Cer

O, pâine Sfântă din Cer,
Sânge vărsat pentru noi;
Cine poate să cuprindă
Taina aceasta dintre noi.

Bis

Când cu ucenicii săi,
Mai pe urmă a cinat;
A luat pâinea în mână
Și a binecuvântat.

Bis

Și le-a zis: Luați mâncați,
Acesta este trupul meu;
Luați potirul și gustați
Căci este sângele meu.

Bis

Și de-atunci până în veac
Zilnic se va săvârși
Precum Domnul a lăsat
Până iarăși va veni.

Bis

Pentru Tine, Doamne

Pentru Tine, Doamne,
Florile-nfloresc,
Pentru Tine, noaptea
Stele strălucesc.

Pentru Tine, ploaia
Picură și cântă,
Și-n grădină cerne
Bucurie sfântă.

Pentru Tine, candeli
La Altare ard,
Tu la zile sfinte
Miriuești cu nard.

Pe copiii care
Osteniți de joc,
Pe iconostase
Ei pun busuioc.

Lângă Tine, Doamne
Cei săraci se strâng,
Ție-Ți cer iertare
Ochii care plâng.

Lângă Tine Doamne
Plec genunchi trudit,
Numai Tu Stăpâne
Nu m-ai părăsit.

Dă-mi răbdarea pietrei
Și din cerul sfânt,
Picură-mi pe gene
Roua să Te cânt.

Picură-mi în suflet
Străjile uitării,
Și pe buze pune-mi
Străjile tăcerii.

Sâmbătă 8 septembrie 2018

Nașterea Maicii Domnului

Sfânta Liturghie 9.00 AM

A Spiritual Exercise

If you are reading this (and you are), chances are you go to church on Sunday, or at least occasionally. If you don't go to church, this essay is not for you. But if you are one of the ever-diminishing class of people who are affiliated with some religious body, I encourage you to read on. And if you are one of the people who, for reasons of heritage or personal choice, belong in some way to the Romanian Greek-Catholic Church, I *beg* you to read on.

As a member, perhaps, of one of our older and more established parishes, you must be aware of the declining number of people in the pews, and I'd bet this causes you as much concern as it causes me. I am grateful for your concern, and as a step in dealing with it together, I would like to ask you to think about *why* it bothers you that our numbers are shrinking by asking yourself this question: What is it that keeps you coming to church week after week?

There are no right or wrong answers. Just think carefully, clearly, and honestly about what motivates you. What *really* gets you up and to Divine Liturgy on a Sunday morning? Take careful note of everything that comes to mind, without censoring or judging. Write it down, then read your list over thoughtfully. Do any of your reasons express your sense of your own identity or identification with your parish? In what ways? Do any of your reasons cause you to think, "This is me," or "I belong to this group, this family." Why?

To belong to a church is to give expression to a very complex set of personal, social, psychological, and spiritual factors that form the core of your own identity. *Knowing your identity, as well as how—or whether—you identify with your parish will affect how you respond to the challenges that your parish faces, not to mention your own spiritual*

challenges. This is important not only to you, but to me, and to all of us who make up our little flock.

One way of identifying with your parish is the way of the Ego. If you identify yourself with your ego, your parish will be an extension of yourself. Noting fewer people at Divine Liturgy may provoke a diminished sense of yourself and your personal self-worth (especially if you are the pastor). To make up for this, you may find yourself leaving our church, or seeking a church that, by the numbers, appears to you to be more successful: more people in attendance, more dollars in the bank, a bigger building. You feel better associating with more "winners" and fewer "losers" in an effort to gratify yourself, i.e., your ego.

But there is a way of identifying with your parish that does not involve your ego: the way of *communion*. The New Testament word for this is *koinonia*, which means sharing, participation, fellowship, community. The way of communion (including, but not limited to, eucharistic communion) identifies you with something—rather, with *Someone*—in a way that makes you a bigger person while your ego becomes smaller and smaller. Your parish is then an extension not of you, but of Jesus Christ.

Look at your list of reasons for going to church again: does it include something like sharing in the life of Jesus Christ together? You may not have worded it quite this way, of course, but if your list includes anything like this at all, then by doing this exercise you have already taken the first step toward the renewal of our whole Church. Congratulations—and *thank you!*

Now let us begin this work of renewal together.
Bishop John Michael Botean